

**წმინდა ტაძარი - უფლის წმინდა სახლი
25 ოქტომბერი 2020 წელი**

საღვრთო ლიტურგიის და სხვა ღვთის მსახურებისას მშვიდობის (რომლის შესახებაც წინა ქადაგებებში ვისაუბრეთ) შესახებ ლოცვისას ჩვენ აღვავლენთ ლოცვას: „წმინდასა ამის ტაძრისათვის სარწმუნოებითა, სასოებათა და შიშითა ღვთისათა შემავალთა ამას შინა, უფლისა მიმართ ვილოცოთ (დიდი კვერექსი, ეკტენია მე-3 სავედრებელი)

ის ფაქტი, რომ ეკლესია განსაკუთრებულ ყურადღებას უთმობს ამ სავედრებელთხოვნას და მოუწოდებს მორწმუნეებს ილოცონ „წმინდა სახლისთვის“ უფლისა, ამტკიცებს, რამდენად მნიშვნელოვანია წმინდა ეკლესია (ტაძარი) თითოეული ქრისტიანის ცხოვრებაში. უფლის წმინდა სახლი - ეს წმინდა ადგილია, სადაც მისი შვილები იკრიბებიან, რათა შეუერთდნენ ღვთიურ მამას და თავიანთი სცენ მას. სწორედ იქ უსმენს ის ყველს თავის შვილს და სწორედ იქ შეუძლიათ მიიღონ სიმშვიდე თავიანთი უბედურებებისაგან, ტანჯვისაგან და მწუხარებისაგან.

ხან და ხან უფალ ჩვენი იესო ქრისტე მიმართავს ხალხს: „მოკვდიოთ ჩემდა ყოველნი მაშურალნი და ტვირთმძიმენი, და მე განგისუენო თქვენ“ (მათე 11:28). წმინდა ეკლესია წარმოადგენს არა მარტო სულს მამშვიდებელ ადგილს, ეს ადგილია, სადაც უფალ წმინდა წერილს მეშვეობით და წმინდა სახარების ქადაგებით გვმოძღვრავს და ცხოვრებაში მოგყვება წმინდა სისხლისა და ხორცის ზიარებით (აგრეთვე სხვა წმინდა საიდუმლოებებით) უფალ გვაერთიანებს მორწმუნეებს, ანათლებს მათ და გვაძლიერებს ყოველდღიურ განსაცდელებში. ამით, მორწმუნეების ცხოვრება მყარადაა დაკავშირებული უფლის სახლთან. მორწმუნეები აღორძინდებიან წმინდა ნათლობით, ჯვარს იწერენ და ქორწინებით ერთიანდებიან და იღებენ უფლის კურთხევას, რათა დაიწყონ თავიანთი ახალი სულიერი ცხოვრება. მთელი ცხოვრების განმავლობაში ბოლო დღემდე და გარდაცვალებამდე ადამიანები მოდიან თავიანთი ტვირთით ეკლესიაში - ეს მორწმუნეებისათვის გადამრჩენელი ნავთსაყუდელია.

აი ამიტომ მართმადიდებელ ქრისტიანებს უყვართ და პატივს სცემენ წმინდა ეკლესიებს. როდესაც ყალბდება ახალი მრევლი, ყველს წევრი მონაწილეობს მის განვითარებაში ისინი იღებენ თავიანთ წვლილს ეკლესიის მშენებლობაში, სააჭიროებებით ამარაგებენ: წმინდა ნატებით, სანთლებით, წმინდა ჭურჭლით და ა.შ. თუ ეს ძველი ეკლესიაა, მაშინ მრევლი ზრუნავს მის მდგომარეობაზე, რომ ეკლესიამ ყოველთვის იმოქმედოს მრევლს ყველს ფარს აკეთებს რათა შესრულდეს საღვრთო ლიტურგია, იქნებ ეს

სეფისკვერი (პური), ღვინო, საკმეველო, ზეთი კანდელოსთვის და სხვა საჭიროებები. ისინი სიამოვნებით ეხმარებიან (იქნება ეს დიდი თუ მცირე, გამომდინარე თავიანთი შესაძლებლობებიდან) თითოეულ ეკლესიის შესანახად.

იმ მორწმუნეებისათვის, რომლებიც წმინდა ეკლესიას თავიანთი სიყვარულთ ავსებენ, ეხმარებიან და ზრუნავენ ეკლესიის სილმაზესა და წესრიგზე, ეკლესია ყოველდღიურად ალავეუნს განსაკუთრებულ ლოცვებს (დილს და საღამოს). ერთ ერთ ლოცვაში ნათქვამია: „...“ (მეორე ანტიფონის ლოცვა და საღვთო ლიტურგიის ლოცვა). რა სასიხარულოა, როცა თავიანთი მორჩილებით ქრისტიანები იღებენ ყოვლისშემძლე ღმერთის წყალობასა და კურთხევას. ეკლესია არასოდეს არ წყვეტს ლოცვას იმ ადამიანებისათვის, რომელთაც წვლელი მიუძღვით ეკლესიის მშენებლობაში, მათთვის, რომლებიც სხვა და სხვა დროს აგრძელებენ ეკლესიების მიმართ თანადგომას ლოცვებში მოიხსენიება ის ქრისტიანებიც, ვინც უკვე გარდაიცვალა: „მერმეცა გევედრებით ნაყოფის შემომწირველთათვის და კეთილს მყოფელთა წმინდასა და ყოვლპატიოსნისა ამის ტაძრისა...“ (ეკტანია, საღვთო ლიტურგია, დილს და საღამოს). როდესაც მორწმუნეები ივსებიან სიყვარულთ უფლის სახლს მიმართ, ისინი ისწრაფვიან ყველფერი გააკეთონ, რათა თავიანთი წვლელი შეიტანონ ჩვენი ეკლესიების მხარდასაჭერად.

არის სერიოზული მიზეზი, რომლის გამოც ეკლესია ლოცულობს იმაზე, რომ უფლის სახლები შენარჩუნდნენ მთლიანობაში და კეთილგანწყობით წმინდა ტაძრებს ხშირად ემუქრებათ სხვა და სხვა საფრთხეები: არიან ადამიანები, რომლებსაც სურთ ზიანი მიაყენონ მართმადიდებელ ეკლესიებს; ჩვენ აგრეთვე ვიცით ბარბაროსული შემოსევების შემთხვევებიც. საკმარისია გავიხსენოთ რამდენი ეკლესია იქნა აფეთქებული, გადამწვარი, ან სხვა და სხვა მიზეზებით დაანგრეული.

სამრევლო ეკლესიის დაკარგვა - დიდი დარტყმაა მორწმუნეების სულიერ-ლიტურგიულ ცხოვრებისათვის! მსოფლიო ქრისტიანებმა განსაკუთრებით იგრძნეს ბოლო დროს, როდესაც კორონა ვირუსის პანდემიის გამო მორწმუნეებს არ შეეძლოთ ეკლესიაში მოსვლა აღდგომის დროსაც კი ეს რამდენიმე თვის მანძილზე გრძელდებოდა, თუმცა ღია, როცა მორწმუნეები დიდი ხნით ტოვებენ თავიანთ ეკლესიას, ისინი ბრუნდებიან სერიოზული სულიერი გამოცდის გავლთ.

ჩემო ძმებო და დებო, მოდით სიყვარულთ გარშემოვარტყათ ჩვენს სამრევლო ეკლესიას და მის ერთგულნი ვიყოთ ყოველ ჯერზე როცა მოძღვარი ამბობს ლოცვას „წმინდისა ამის ტაძრისათვის...“ ან: უფალო, ღმერთო ჩვენო... მონათა ღმრთისა და ძმათა წმინდისა ამის ტაძრისათა...“ მოდით გავამტკიცოთ ეს ლოცვა მთელი ჩვენი სულიერი ძალთ.

ჩვენი მონაწილეობის დამთავრებისას საღვთო ლიტურგიაში, მოდით ვედრებით მივმართოთ უფალს თხოვნით

საიმედოდ დაცვას და სამართლის ოდგანამტკიცოს ეს უფლოს
სახლო.